

Básně

SVĚTICE

Ranním světlem přichází
je krásná
opojná a mdivá
a přece plná prostoty krásná

Líbí se a bezprostředně zpívá
ody múzy lidské

Líbí se a líbá se na pokraji
lidského světa tam kde rajske zahrady
pučí v krásné květy čarokrásných květů

Roste do krásy a zpívá si
nad ložem našim
každý den je jiná
a přece má
je krásná a milovaná

Miluji a miluji
rád dívám se na svět
a probouzím do ošklivých jara
a krásných noci usínám já rád
v náručí múzy své a krásky zároveň

Sen pokračuje a vrcholí
však to není sen
to skutečnost je
Život roste a kvete

Kéž by na dosmrť kvetl!

Uprchlíce

Když se osamělý procházím
rád bych se dozvěděl, co je s naší láskou...
Mám pro to být tak silný
a když se procházím, myslím na tolik věcí.
Když všechna naše srdce byla mladá,
máme nejvyšší vrcholek vzduchu.

Procházím se v děšti parkem
a necítím žádnou bolest.
Má jediné přání: vy jste byli zde
vedle mne
na konci této propasti.
Rád bych věděl, věděl, věděl
proč, proč, proč ona je uprchlík
rád bych se dozvěděl, kde bude meškat má malá
má uprchlice.

Máš kvádrat šaty. Červený nebo jsou to chlový?

A jak voníš, jako ty fialky.

Vlasy máš tak hezký

máš prvdu jsem to ale vandál.

Tančíš hezky a tyvíš proč.

Mášin.

Slyšíš jak hraje Marat vyní?

Hraje tak jak Mantovani.

Pierot. A Colombina.

Je březem.

Konec březem a začátek dubna.

Mezinárodní události?

NE!

Ty a ples ve fialkách.

Já a Colombina.

I třebaže já nad námi

ve vzduchu

vyšší procento H_2 ve vzduchu.

Obal a stín.

Kdy je další sen?

Já a ty.

Pierot a Colombina.

V noci prý padají nejhezčí hvězdy.

Oranžové a fial...